

OverDrive

by AA MERCADO

*Note: This **shory story** is a part of a dark, romantic comedy anthology series that I planned to pitch for iWant before the COVID-19 crisis. The show consists of one story per 20 to 30-minute episode. All stories are connected by a central theme and the setting I had in mind for the series.*

Main characters

Sonny: M, 37 years old. Isang driver para sa vice governor ng isang urbanized na probinsya. Nakuha niya ang kanyang trabaho pagkatapos pumanaw ng kanyang ama na dating driver din ng vice gov. May daddy issues siya, and he prides himself na ginagawa niya kahit ano, kahit labag sa kalooban niya, para sa kanyang pamilya (unlike his father who didn't want to get involved in vice gov's drug trade), specifically para kanyang nanay. Kahit noon pa ay nakaasa na ang kanyang pamilya kay vice gov kaya malaki ang utang na loob niya rito. Kaya naman kahit labag sa kalooban ang pinapagawa sa kanya ay sinusunod na lamang niya ito, bukod sa kailangan niya ang perang kinikita para sa inang matanda na. 'Pag nakilala mo siya ay magaan kaagad ang iyong loob sa kanya dahil he has a generally good demeanor, nakakatawa, at parang barkada ang trato niya sa 'yo.

Sue: F, 23 years old. Siya ang nag-iisang anak ng corrupt na vice governor. Halos kaka-graduate lang niya sa kanyang pre-law na pol sci, isang kurso na ang kanyang amang 'di niya kasundo ang namili para sa kanya. Alam niya ang involvement ng kanyang ama sa iligal na droga at lagi silang nag-aaway tungkol dito. Naiintindihan ng kanyang ina ang kanyang nararamdaman, pero tila kumakampi ito sa ama niya upang maprotektahan ang kanilang pamilya. Pakiramdam tuloy ni Sue ay siya'y trapped dahil wala siyang magawa laban sa kanyang pamilya. Mahal niya ang nanay niyang konsintidor sa ama, kaya hindi niya kayang tuluyang iwan ang kanyang pamilya. Sue turned to drugs because of this—to cope, and to show her father na ang pinagkakakitaan niya ang literal na sumisira sa kanyang sariling pamilya.

Mga matang pagod ang nakatingin kay Sonny. Siya'y nasa interrogation room ng isang police station, kung saan may malaking salamin sa loob ng kwarto. Kaya naman ang mga matang nakatingin sa kanya ay kanya rin. Bakit siya nandito? Bumalik tayo ilang oras bago humantong sa tagpong ito.

Mapupunta ang eksena sa loob ng isang sasakyan. Nakatingin si Sonny sa rearview mirror, pagod ang mga mata at may halong kapraningan. Hinihintay niya ang taong aabutan siya ng bag ng pera na kanyang ihahatid sa amo niyang vice governor. Pagkakuha niya nito ay nagmaneho na siya pabalik sa masyon ng bise, kung saan iiwan niya ang nakuhang drug money. Praning at alerto siya buong biyahe, kada sasakyan na kanyang nasa likuran ay pinaghihinalaan niyang may masamang balak sa kanya, mapa-awtoridad o tauhan ni gov, na kaaway ni vice gov. Iba ang kapraningan niya ngayon dahil bukod sa banta sa kanyang kaligtasan ay may iba pa siyang mabigat na iniisip. Pero kahit na kabadong-kabado siya ay ligtas naman siyang nakarating sa masyon ni vice. Pinuri ni vice gov si Sonny, at sinabi na mas maaasahan siya kaysa sa yumaong ama. Nabalatuhan siya nang kaunti mula rito at naabutan din ng ilang pakete ng shabu. Natuwa siya sa kanyang kinita, pero hindi pa rin naalis ang bigat na kanyang nararamdaman. Pagkatapos nito ay umuwi na siya sa kanyang bahay. Naghahandang umalis muli si Sonny. Habang naghihilamos sa harap ng salamin ay nakita niya ang repleksyon ng inang natutulog na. Kinumutan niya ito at hinalikan sa noo. Umalis na si Sonny pagkatapos.

Nag-check-in si Sonny sa isang motel. Siya'y mag-isa, at ginawa niya ito dahil hindi siya makatulog sa sariling tahanan kung saan kasama niya ang kanyang ina. Nakararanas siya ng matinding insomnia, kaya naisip niyang mamalagi sa isang motel para siya naman ay makatulog kahit papaano. Umakyat siya sa kanyang inupahang kwarto at pumosisyon sa kama. Inilabas niya ang kanyang mga "pampatulog gabi-gabi"—isang canister ng marijuana, isang plastic bottle ng sleeping pills, at isang bote ng bukas na whiskey. May shabu rin

siyang dala, pero mas ginagamit niya ito tuwing siya'y nagdu-duty bilang driver o 'pag kailangan niya ng "lakas." Gusto pa niya ng malamig na inumin, kaya umorder siya ng beer mula sa reception. Kumatok ang lalaking staff ng motel sa kanyang kwarto at iniabot ang 6 na Pale Pilsen.

Nabitin pa si Sonny sa anim na bote kahit na siya'y nagsindi rin ng marijuana at tumira ng ilang pirasong sleeping pills. Umorder uli siya ng anim na bote. Naisip niya na habang naghihintay ay yung whiskey muna ang kanyang iinum. Pero nag-blackout siya sa kama bago pa siya makapaglagay ng alak sa baso.

Maya-maya rin ay nagising siya ng katok sa pinto. Tumayo siya para kunin ang kanyang beer mula sa staff ng motel. Pagbukas niya ng pintuan, hindi lalaki ang bumulaga sa kanya, kundi isang magandang babae. Napatigil si Sonny sa ganda ng dalaga sa paraang 'di niya mapaliwanag, na tipong ang babaeng ito ay matagal na niyang pinapangarap. Nilagay ng babae ang kanyang hintuturo sa mga labi ni Sonny na tila sinasabing "wag kang maingay" at unti-unti siyang itinulak papasok muli sa kwarto.

Itinulak ng babae si Sonny hangga't sa silang dalawa ay mapahiga sa kama. Tinanong ng babae kung may kasama si Sonny, at umiling naman siyang wala. "Wala kang kasamang jowa, o kahit pokpok man lang? Sariling sikap ang peg? Nag-motel ka pa." Bago pa masagot ni Sonny ang mga ito o matanong kung sino ang babae at kung ano ang ginagawa nito sa kwarto niya ay napansin ng babae ang baon ni Sonny na mga "pampatulog." Nagsalin ng whiskey ang babae sa baso, nag-shot, naglagay ng panibago, at nag-rolyo ng damo. "Pakawala ka ba ni gov?" tanong ni Sonny na medyo nag-aalala dahil baka tauhan ng kalaban ni vice gov ang babae. "Huh? Anong gov? Pinagsasabi mo diyan?" sagot ng babae na tuloy-tuloy lang sa paghihimay ng damo at pag-rolyo nito habang **pakanta-kanta** pa. "Wag ka munang maingay, manood ka muna ng TV. Ako ang bahala sa 'yo." Nang tatawag na dapat si Sonny sa reception ay hinalikan siya ng babae sa labi. Sa kalasingan ni Sonny, at sa kanyang pagkahumaling sa babae, ay hindi na niya napigilang halikan din ito. Habang tinatanggal ng babae ang damit ni Sonny ay tinanong siya nito, "Ok lang bang dito muna ako?"

Bago pa man makasagot si Sonny ay hinalikan siya ng ngayo'y hubo't hubad na babae sa noo. Nakampante ang loob ni Sonny, bukod sa parang ayaw niya rin namang paalisin ang babae. "Lumayas kasi ako sa amin, nag-away na naman kami ni papa. 'Di ko nga alam kung bakit kinakausap ko pa 'yun, eh 'di naman siya marunong makinig," tuloy ng babae. Kinuha muli ng babae ang bote ng whisky. Ngunit imbis na maglagay sa baso ay tinungga niya ito. Malaki-laki ang nabawas sa bote bago siya tumigil. Napansin din ng babae ang pakete ng shabu na dala ni Sonny. Kinuha niya ito at tinanong si Sonny kung nasaan ang panghithit niya rito. Nagdalawang isip si Sonny kung hahayaan ba niya, pero sa huli ay itinuro rin niya ang kanyang bag kung nasaan ang dala niyang paraphernalia. Matapos ihanda ang lahat ay sinimulan na ng babae ang paghithit ng shabu. Ipinasa niya ito kay Sonny pagkahithit. Tinanggap ito ni Sonny, at tila mas napaglalapit ang kanilang mga damdamin sa bawat hithit at pasa. Sa kalagitnaan nito ay may kumatok sa pinto. Inisip ni Sonny na sa wakas, dumating na rin ang beer. "Wag mo nang buksan ang pinto, nandito na naman ang lahat ng kailangan mo." Nakinig si Sonny sa babae, at pagtagal ay nawala na rin ang pagkatok. Nang maubos na ang shabu ay kinuha muli ng babae yung whiskey. "Paborito ko talaga itong si **Johnnie**," sambit niya. Nag-shot muli sa bote ang babae. Pagkatapos nito ay malakas niyang ibinaba ang bote at sabay sigaw ng "PUTANG INA TALAGA!"

Nagulat si Sonny, dahil ang babaeng kanina lang ay nilalandi siya ay biglang pumutok. Tila mas ginising pa nito ang kanyang diwa kaysa sa shabung hinithit niya. "TANGINA TALAGA NI PA," tuloy ng babae na ngayo'y masama na ng loob. Paulit-ulit na nagmura ang babae. Imbis na tanungin kung bakit, hinawakan na lang ni Sonny ang kamay niya para ito'y pakalmahin. "Sumunod na lang daw kasi ako, 'wag nang manita o magreklamo, dahil para sa ikabubuti ko naman daw ang kagaguhan niya. Ina siya! Hindi naman siya ganon dati, pero noong siya'y nakatikim na ng kapangyarihan ay unti-unti na siyang nagbago." Nagsimulang tumulo ang luha mula sa mga mata ng babae. Niyakap ni Sonny ang babae at tila hindi alam ang sasabihin para pakalmahin ito. Sinabi ng babae sa kanya na, "Buti na lang at pinagbuxan mo ako nga pinto." Pagkatapos nito'y hinalikan muli si Sonny ng babae sa labi at natuloy na ang kanilang pagtatalik. Sa kalagitnaan nito, habang ang babae ay nakapatong sa kanyang katawan at tila hinahabol nila ang kanilang hininga, muling

sinubukan ni Sonny na magtanong sa babae. Pero bago pa man matapos ni Sonny ang kanyang tanong ay sinagot siya ng babae. “Mahalaga pa ba ang mga tanong mo, eh nasa loob na kita?” Nagpalit sila ng posisyon, at pumailalim naman ang babae. Habang nakahiga, inabot niya ang pills at nilagok ang ilang piraso nito mula sa bote. Nagtira siya ng ilang piraso at isinubo ito kay Sonny habang patuloy silang nagtatalik. Sa sobrang gigil ni Sonny ay nauntog ang babae sa headboard. “SORRY, hindi ko sinasadya,” sigaw ni Sonny, pero kasabay nito ay natapos na rin siya. Tila hindi na ininda ng babae ang kanyang bukol sa ulo dahil sila’y tapos na, pareho nang pagod, at bangag pa. Sinigurado ni Sonny na nakumutan niya ang babae bago sila tuluyang makatulog.

Ilang oras ang makalipas ay nagising na si Sonny. Ngunit nang pumihit siya sa kanyang likuran ay wala na ang babaeng katabi niya. Tinawag niya ito mula sa banyo. Nang ‘di sumagot ang babae, tumayo na siya para tingnan kung naroon nga ito. Walang tao sa banyo, at wala na rin ang mga damit ng babae na nakakalat sa kanilang kwarto. Sinilip niya ang labas ng kanyang kwarto, at tinanong ang staff ng motel na nakita niyang naglilinis sa kabilang kwarto. Wala naman daw itong nakitang babae na lumabas sa kanyang kwarto. Sinabi nito sa kanya na baka mas magandang magtanong sa reception dahil kakasimula palang ng kanyang shift. Bumaba si Sonny sa reception at inilarawan niya ang babae sa receptionist. Sabi ng receptionist, wala raw silang nakitang babae na lumabas mula sa kanyang kwarto, at wala rin silang nakitang babaeng ganoon sa reception area. “Ano ang pangalan niya, sir?” Hindi na ito sinagot ni Sonny. “Tanong ni Sonny, “Posible bang may iba siyang dinaanan?” “Posible naman dahil may mga fire exit, pero ewan ko lang po,” sagot ng receptionist. “Ok lang ba kayo, sir?” Hindi na ito muling pinansin ni Sonny at bumalik na siya sa kanyang kwarto. Umupo siya sa dulo ng kanyang kama habang iniisip ang lahat ng nangyari noong nakaraang gabi. Pagkatapos nito ay **lumapit siya sa may telepono at may tinawagan**. Pagkatapos nito ay humarap siya sa malaking salamin na nakapaligid sa kanyang kwarto. Tinitigan niya ang kanyang sarili.

Bumalik tayo sa kasalukuyan. Sa ngayon, ang salamin sa investigation room ang kaharap ng mga matang pagod ni Sonny. Habang hinihintay ang kakausap sa kanya, nagsimula na siyang magkwento dahil alam naman niyang may nakikinig sa likuran ng salamin. Pagkatapos ng kanyang naging karanasan sa motel, alam niyang hindi na niya kayang patahimikin ang kanyang konsiyensya. “Kasalanan ko kung bakit namatay si Sue.”

Unti-unting ikinuwento ni Sonny ang nangyari, hindi sa motel, kung hindi ang naganap isang buwan na ang nakakaraan. Si Sue, na kamukha ng babaeng nakasama niya sa motel (a more sexualized version), ang anak ng vice governor na kanyang pinagtatrabahuan bilang driver. Dahil lagi niyang sinusundo at inihahatid si Sue saan man ito magpunta, madalas silang magkasama. Mas madalas pang makausap ni Sue si Sonny kaysa sa kanyang sariling ama. Napalapit si Sue lalo kay Sonny dahil tumayo siyang kuya, o tinitingala niya bilang malapit na mas nakatatandang lalaki, na ‘di niya nakuha sa kanyang ama o pamilya. Madalas magkwento si Sue kay Sonny tungkol sa kanyang buhay, at lagi naman siyang pinapayuhan ni Sonny. Si Sonny din ang nagturo sa kanya na kumain ng isaw, maglaro ng pusoy dos, uminom ng lambanog, at tamang paraan ng pag-rorolyo ng damo. Idagdag mo pa na tawang-tawa si Sue sa mga biro ni Sonny. At dahil sa kanilang samahan na parang magbarkada na ay hindi napigilan ni Sonny na magkagusto kay Sue, bukod sa maganda talaga itong dalaga. Ilang beses nang dumaan sa isip niya na halikan si Sue tuwing sila lang ang magkasama sa sasakyan: ‘Pag sila’y nagtatawanan, ‘pag masama ang loob ng babae, ‘pag iuuwi niya si Sue nang lasing. Pero alam niyang hanggang pantasya na lang si Sue dahil malaki ang agwat ng kanilang edad at kalagayan sa buhay.

Isang gabi ay kumatok si Sue sa bahay ni Sonny. Nagulat siya dahil matagal na noong huling nagpunta rito ang dalaga, noong kaarawan pa ng ina ni Sonny ang huling beses. Namumula ang mga mata ni Sue at amoy alak na, kahit na kakatapos pa lang ng oras ng hapunan. Pinapasok ni Sonny si Sue para mahimamasan. Inalok niya ito ng sabaw, ngunit sinabi ni Sue na ok pa naman siya at kaunti pa lang daw ang kanyang naiinom. “May alak ka pa ba diyan? Nag-away na naman kasi kami ni Pa. Pero mala-dragon ang galit niya ngayon at pinagbantaan ako na parang hindi sariling anak. Nalaman niya kasing sumama ako sa isang rally. Hahaha ina niya.” Nakita ni Sue ang bote ng **Johnnie Walker** na ibinigay ng tatay niya kay Sonny. “Buksan na natin ‘yan parang awa mo na paborito ko ‘yan!” Pumayag si Sonny pagkatapos siyang pilitin ni Sue. Pinagsaluhan nila

ang bote. “Wag lang tayong maingay masyado, natutulog na kasi si nay.” “Eh ‘di pumunta na lang tayo sa dalampasigan para ‘di tayo makaistorbo,” sagot ni Sue.

Pumayag si Sonny. Sumakay ang 2 sa kotse ng tatay ni Sue na naka-park sa bahay ni Sonny. Nag-maneho sila papunta sa dalampasigan at inakyat ang abandonadong lighthouse doon. Ipinagpatuloy nila ang pag-inom at pagkukwentuhan. Sa kalagitnaan nito, naglabas si Sue ng shabu, nakita raw niya ito sa glove compartment ng kotseng sinakyan nila habang nagbibihis si Sonny. Bagamat nagulat, inamin ni Sonny na sa kanya ‘yun, balato sa kanya ng mga tauhan ng vice governor na nakakatrabaho niya tuwing may “pick up” siyang kailangang gawin. Alam naman din ni Sue ang kinakasangkutan ng kanyang ama at ng mga tauhan nitong tulad ni Sonny. Pinilit ni Sue si Sonny na turuan siya ng tamang paraan ng paggamit ng shabu. Nasubukan na raw niyang mag-shabu kasama ng ilang kaklase dati kaso pakiramdam niya hindi niya nasulit ang experience dahil lahat sila ay baguhan dito. Napilit din ni Sue si Sonny, at pareho silang humithit ng shabu. Pagkatapos nito’y naging emosyonal ang kanilang pagkukwentuhan. Inilahad ni Sue na simpleng buhay lang naman ang gusto niya, na hindi niya gustong yumaman lalo na kung matatapkan ang kapakanan ng iba. Naglabas siya ng sama ng loob sa ama, pati na rin sa ina na mabait at nakakasundo naman niya ngunit walang kibo sa masamang pinaggagagawa ng vice governor. “Gaganda raw ang buhay at kinabukasan ko kung sumunod na lang ako. Kaya pati kurso ko sa kolehiyo sila ang namili. Lahat sa buhay ko ay dinikta na nila. Ang gusto ko naman talaga ay maging isang guro para makatulong ako sa paghuhulma ng mga kabataan at iiwas sila sa mga bisyo tulad nito. Kaso wala raw pera roon kaya mag-move on na raw ako sa pangarap na ‘yon. Mag-abogado na lang daw ako tulad ni papa. Kaya eto ako ngayon, isang dakilang bum.” Sagot ni Sonny, “Ako naman, sumusunod na lang din kahit minsay labag sa kalooban ko. Kailangan namin ni nanay ng pera eh. Ginagawa ko lang ang hindi ginawa ni tatay para samin. Baka hindi lumala ang kundisyon ni nanay kung dati pa lang ay may pera na kami tulad nang kinikita ko ngayon.” Tuloy-tuloy ang naging kwentuhan nila sa kanilang pamilya, specifically sa daddy issues nila. Napunta rin ang usapan nila sa pag-ibig, kung saan pinilit ni Sue na magkwento si Sonny tungkol sa kanyang love life at kung bakit wala pa siyang asawa sa kanyang edad. Si Sue ang unang pumasok sa isip ni Sonny nang mapag-usapan nila ang pag-ibig. Dahil masyado nang lumalim at naging seryoso ang kanilang usapan, biglang **kumanta** si Sue ng *Greatest Love of All* ni Whitney Houston na parang sila’y nagsasaya sa isang videoke bar. Nakikanta na rin si Sonny at nag-duet silang dalawa.

“Salamat at sinasabayan mo ako sa mga trip ko. At sorry din kay papa na kung anu-ano ang pinagagawa sa ‘yo,” sabi ni Sue.” “Ok lang, parte ng trabaho ko ‘yun. Mas sa ‘yo nga ako napapahamak at napapagod,” pabirong sabi ni Sonny.” Nagtawanan ang dalawa. “Teka, inom muna ako ng gamot kong pampakalma, baka kasi dance number naman ang sunod na gawin ko.” Kinuha ni Sue ang isang plastic bottle sa kanyang bag. Nilagok niya ito sabay tungga ng alak. Pagkatapos ay humiga siya sa mga binti ni Sonny habang siya’y nakaupo at nakatingala sa bintana ng lighthouse. Dahil siya’y na-LSS, muling kinanta ni Sue ang isang bahagi ng kinakanta niya kanina. “If I fail, if I succeed, at least I’ll live as I believe, no matter what they take from me...”

Pagkatapos noon ay matagal natahimik ang dalawa at tila napaidlip na. Nang magising si Sonny, dumaan sa isip niya na ito na ang kanyang pagkakataon na mahalikan si Sue. Habang nakatitig sa natutulog na dalaga ay pinag-isipan niya nang mabuti kung itutuloy niya nga ba ito. Noong siya’y nakapagdesisyon na, inilapit niya ang mukha ni Sue sa kanya at inilapat ang kanyang labi rito. Ngunit nagtaka siya at tila masyadong mahimbing ang tulog ni Sue. Nag-alala si Sonny. Chineck niya ang pulso nito at ang kanyang puso. Parehong mahina na, o wala na. Dali-daling inisip ni Sonny ang kanyang gagawin. Kinuha niya ang cellphone ni Sue at ginamit niya ito pang-text. Pagkatapos nito ay kumaripas siya papunta sa kanilang auto at nagmaneho palayo sa dalampasigan. Pagkaraan ng mga 20 minutes ay bumalik si Sonny sa lighthouse. Ngayon, dali-dali siyang tumawag ng ambulansya, ngunit medyo natagalan ito bago dumating. Dumating din ang nanay ni Sue. Ikinuwento niya sa kanila ang nangyari. Sinabi ni Sonny na tinext siya ni Sue na sunduin siya sa may lighthouse. Ganoon din daw ang natanggap na mensahe ng nanay ni Sue, na magpapasundo nga raw siya at tulungan siya sa pag-contact kay Sonny. Noong dumating daw si Sonny, ay hindi sumasagot si Sue sa cellphone kaya inakyat na niya ang lighthouse at natagpuang wala nang malay ang babae. Dito na raw siya

tumawag ng ambulansya. Magsasagawa pa rin daw ng imbestigasyon ang mga awtoridad sa nangyari kahit na mukhang pinaniwalaan nila si Sonny at malaki ang tiwala sa kanya ng pamilya ni Sue.

Ang totoong nangyari ay ginamit ni Sonny ang cellphone ni Sue upang i-text ang kanyang sarili at ang nanay ni Sue. Nag-panic siya dahil baka makulong siya dahil dito at wala nang makakasama ang kanyang ina. Pansamantalang nakalusot si Sonny sa nangyari kay Sue. Ngunit hindi siya pinalusot ng kanyang konsyensya, dahil alam niyang kahit papano ay responsable siya sa pagkamatay ng babae, lalo na pagkatapos siyang pagkatiwalaan nito. Buhay pa kaya si Sue kung hindi niya nakita ang shabu ni Sonny? O kung hindi niya kinunsinti ang dalaga? Nailigtas pa kaya si Sue kung tumawag siya kaagad ng ambulansya? Idagdag mo pa na ang kanyang pagnanasa kay Sue ang siya pang nangibabaw sa huling mga sandali nilang magkasama. Ito ang ilang bagay na paulit-ulit na tumatakbo sa kanyang isipan. Ito ang mga tanong na hindi siya pinapatulog sa gabi. Pero kahit ganoon, pinili niyang ituloy ang pagtatrabaho kay vice gov dahil bukod sa kailangan nilang mag-ina ng pera ay pakiramdam niya'y isa itong paraan para makabawi sa pamilya ni Sue.

Nang matapos siyang magkwento ay pumasok na sa investigation room ang mga pulis kasama ang vice governor na ama ni Sue. Puno ng luha ang mukha ni vice. Tiningnan ni Sonny si vice at mangiyak-ngiyak na humingi ng tawad. Dahil sa tiwala ni vice at sa kanilang pinagsamahan, ay mukhang handang patawarin ni vice si Sonny, bukod sa hindi naman niyang ganap na kasalanan ang pagkamatay ni Sue. Alam rin ni vice na rumami ang bisyo ng kanyang anak bago ito pumanaw. Pero pagkatapos ng ilang sandali ay binunot ni vice ang baril sa baywang ng isang pulis at pinaputukan si Sonny. "Ngayon, mahimbing ka nang makakatulog."

Bumalik tayo sa loob ng motel. Wala na ang mga matang pagod sa harap ng salamin. Si Sonny ay nakalumpasay sa banyo, sa may baba ng salamin, habang hawak ang plastic bottle ng sleeping pills.

Ginusto niyang aminin ang kanyang kasalanan, ang pilit na inuudyok sa kanya ng kanyang konsiyensya. Inisip niyang tawagan ang pulis para pick-upin na siya (ito yung eksena kanina bago bumalik sa police station, iisipin natin na ang pulis ang kanyang tinawagan), pero sa halip ay ang kanyang ina ang kanyang i-dinial. Sa kabila nito, hindi na nasagot ng ina niya ang telepono at hindi na nakapagpaalam si Sonny nang maayos. Sa huli, hindi na siya nagkaroon ng sapat na lakas ng loob para harapin ang kanyang nagawa. Tulad ng panaginip niya noong gabi, ang kanyang pagsuko sa mga pulis at sa ama ni Sue ay kathang isip lang—a dying man's fantasy.

The story is about guilt, the struggle inside whether you deserve forgiveness from others, and from yourself, for what you've done. In the end, whether you suffer the punishment you deserve or not, it's your conscience that doles out the real punishment. "We are not punished for our sins, but by them," as the quote goes.

This is also a story about society, and how those in power can be detrimental to those against them (Sue), as well as to those seemingly in their corner (Sonny).